

Filippenzen 2: 19-24

In het begin van dit 2^e hoofdstuk heeft Paulus het belang benadrukt van het zoeken van het belang van de ander, in plaats van het belang van jezelf (2:3,4). Daarin is de Here Jezus ons immers tot voorbeeld geweest. Hij gaf zichzelf helemaal weg voor onze redding.

Dat dit principe ook Paulus' leven typeert zien we nu in de zojuist gelezen tekst. Hij brengt het zelf in praktijk. Zelfs nu hij gevangen zit kan hij nog daadwerkelijk iets voor de Filippenzen doen. Hij stuurt namelijk Timotheüs naar hen toe.

Timotheüs was een betrouwbare figuur. Paulus was zeer op Timotheüs gesteld. Dat blijkt ook duidelijk als je de beide brieven leest die Paulus aan Timotheüs heeft geschreven. Paulus noemt hem bijvoorbeeld 'zijn geliefd kind' (2 Tim.1:2). In de brieven van Paulus aan Timotheüs proef je meeleven en zorg voor het welzijn van zijn geliefde helper. Het is duidelijk dat Paulus van hem hield.

Ook de Filippenzen kenden Timotheüs goed. Hij was immers een van Paulus' metgezellen, toen hij in Filippi het Evangelie kwam brengen (Hand.16:1). Paulus is ervan overtuigd dat Timotheüs de belangen van de Filippenzen zal behartigen. Dat kan aan niemand beter worden toevertrouwd dan aan Timotheüs. Dat zal Paulus een hele opluchting geven. Want als Timotheüs in Filippi is, zijn ze in vertrouwde handen en zal het goed met de gemeente blijven gaan.

Ik wil even uw aandacht vragen voor de manier waarop Paulus spreekt. Ik hoop *in de Here Jezus* Timotheüs tot u te zenden. In de Here Jezus. Dat wil zeggen: als de Here Jezus ermee akkoord gaat. Dat is bij Paulus maar niet een lege toevoegingen. Dat is bij ons nog wel eens zo als we de letters DV (Deo Volente – als God het wil) toevoegen aan een datum. Als we die letters toevoegen wil dat nog niet zeggen dat we ons werkelijk bewust zijn dat alles van de Heer afhangt. Mogelijk hangt dat weer samen met het feit dat ons leven een te weinig een leven voor de Heer is en dat we ons te weinig afvragen of onze plannen overeenkomen met Gods plannen.

Bij Paulus was dat anders. Hij leefde voor z'n Heiland en niet voor zichzelf. Daarom is het voor hem vanzelfsprekend dat zijn plannen alleen uitgevoerd kunnen worden als de Heer er zijn fiat aan geeft. Daarom zegt hij 'in de Here Jezus'. Het gaat Paulus niet om z'n eigen belang, maar om het belang van de gemeente in Filippi. Voor Paulus zelf was het best prettig geweest als hij Timotheüs bij zich had kunnen houden. Hij was voor hem een grote hulp en een geweldige steun in de dienst van

het Evangelie. Maar Paulus laat het belang van de Filippenzen voor zijn eigen belang gaan.

Timotheüs zal voor de gemeente tot grote steun zijn.

En dat geldt lang niet voor alle predikers van het Evangelie. Al brengen zij het Evangelie, dat wil nog niet zeggen dat deze predikers bereid zijn zichzelf weg te cijferen. Bij gelovigen die zichzelf niet willen wegcijferen is sprake van een tekort aan de gezindheid van Christus. Dat komt ook vandaag voor. Er zijn ook vandaag predikers en gelovigen die het mooi weten te vertellen, maar als het er op aankomt, laten ze verstek gaan. Een dergelijke instelling brengt uiteraard veel schade toe aan de voortgang van het Evangelie.

Onwillekeurig denk je hierbij aan Paulus' klacht aan het eind van z'n leven. Je kunt daarover lezen in 2 Timotheüs 4. Het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur, zegt hij daar. Paulus heeft niet lang meer te leven. Hij voelt zich op dat moment eenzaam. Alleen Lucas is nog bij hem. Alle anderen zijn weggegaan. Demas is vertrokken uit liefde voor de tegenwoordige wereld. Hij was bang dat hij wel eens zou kunnen worden meegesleurd in Paulus' dood. Het werd hem te heet onder de voeten. Hij had zijn eigen leven te lief. Ook Crescens en Titus zijn vertrokken. Toen Paulus zich voor de rechtbank moest verantwoorden was er niemand meer om hem bij te staan. Iedereen had hem in de steek gelaten.

Dergelijke opmerkingen van Paulus zijn ontvucherend. Wij hebben vaak een ideaal beeld van de christelijke gemeenten en predikers uit de tijd van het Nieuwe Testament. Uit tal van bijbelgedeelten blijkt echter dat dit beeld geromantiseerd is. Denk bijvoorbeeld ook maar aan de misstanden in de gemeente van Korinthe. Paulus heeft heel wat te corrigeren in de 1^e brief aan deze gemeente.

Wij mensen, hebben de onuitroeibare neiging om het verleden te verheerlijken en te denken dat het in de die goeie ouwe tijd veel beter was dan nu. Als Nederlandse volk ontkomen we daar ook niet aan. Het beeld dat we hebben van de vaderlandse geschiedenis is sterk gekleurd en geïdealiseerd. Wie de serie 'het verhaal van Nederland' heeft gevolgd op tv weet wel wat ik bedoel. Zo fraai was het allemaal niet. Maar ook gelovigen kennen die neiging wel en maken zich schuldig aan dwaze heldenverering. Alsof de gelovigen en predikers uit de Nieuwtestamentische tijd allemaal super-gelovigen waren die zich voor de volle honderd procent inzetten voor het geloof en de gemeente.

Paulus' woorden laten ons wat anders zien. Hij scheurt het ideale sprookjesbeeld aan flarden. De realiteit is anders. De eerste christenen waren geen mensen zonder gebreken. Ze waren net zulke mensen als wij zijn. Zij stonden aan dezelfde verleidingen bloot als wij. En precies zoals nu was ook toen het eigenbelang een van de sterkste drijfveren in de mens en gaven ook predikers van het Evangelie daar maar al te vaak aan toe.

Maar bij Timotheüs lag dat gelukkig anders. De Filippenzen kenden zijn trouw, zijn beproefdheid. Dat wil zeggen dat hij in de praktijk van alle dag blij gegeven heeft van grote toewijding aan de zaak van het Evangelie. Timotheüs is herhaaldelijk in situaties terecht gekomen waarin hij moest kiezen tussen eigenbelang en de zaak van Christus. In die situaties had hij steeds de goede keuze gemaakt. En juist daarom was ook zo'n grote steun voor Paulus.

Paulus hoopt Timotheüs naar Filippi te sturen als er duidelijkheid is over wat met Paulus zelf gaat gebeuren. Het zal niet lang meer duren voordat bekend is wat de uitslag van het proces is dat hem te wachten staat.

Overigens vertrouwt Paulus erop dat hij ook binnenkort zelf naar Filippi zal kunnen komen. Ook nu, in vs. 24, laat hij blijken dat hij van de Heer afhankelijk is. 'Ik vertrouw erop *in de Heer*' schrijft hij. Dat wil zeggen 'als het de Heer behaagt'.

We hebben een paar dingen geleerd uit dit korte Bijbelgedeelte.

In de 1^e plaats zien we hoe Paulus zichzelf overgeeft aan de wil van de Heer. Hij weet zich afhankelijk van de Heer. Ook als hij plannen maakt beseft hij steeds dat het Deo Volente is. Als God het wil.

In de 2^e plaats zien we dat Paulus en Timotheüs mensen zijn die het eigenbelang ondergeschikt maken aan de zaak van het Evangelie. Daarin mogen zij een voorbeeld voor ons zijn.

In de 3^e plaats laat de ontrouw van Paulus medewerkers zien dat we het verleden niet hoeven te verheerlijken. De mensen van vandaag zijn niet slechter of beter dan de gelovigen van vroeger.

Het mag daarom een wonder zijn dat God getrouw is, ondanks onze ontrouw, en nog altijd bezig is zijn kerk te bouwen en zijn Boodschap te laten klinken. Het is maar gelukkig dat Hij nooit los laat wat Zijn hand begon.

AMEN